

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/40/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614214883
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6614214883.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Petra Priehodu a JUDr. Anny Snopčokovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletú D. P., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, oddelením sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately K., dieťaťa rodičov E. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., X. XXX/X, t.č. G. V. - A. a Z. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., X. XXX/X, o návrhu R.. R. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., Z. XX o zverenie maloletého dieťaťa do pestúnskej starostlivosti, o odvolaní otca maloletej proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 28.01.2016, č. k. 17P/63/2014-110, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením č. k. 17P/63/2014-145 zo dňa 11.05.2016 v napadnutom výroku o vyživovacej povinnosti otca maloletej - Z. P., nar. XX.XX.XXXX p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zveril maloletú D. P., nar. XX.XX.XXXX do pestúnskej starostlivosti R.. R. E., ktorej uložil povinnosť vykonávať osobnú starostlivosť o maloletú D. v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Rodičom uložil povinnosť platiť výživné na maloletú v minimálnom rozsahu, každý zvlášť vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona, vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Y., počnúc právoplatnosťou rozsudku. Zároveň okresný súd uviedol, že sa týmto mení rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 5P/10/2014-30 zo dňa 30.04.2014, právoplatného dňa 03.11.2014 čo do zverenia maloletého dieťaťa. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie o zverení maloletej do pestúnskej starostlivosti odôvodnil prvostupňový súd tým, že bolo preukázané, že navrhovateľka má vytvorené predpoklady pre riadnu výchovu maloletého dieťaťa, zapísaná je v zozname žiadateľov o náhradnú starostlivosť, má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady (zdravotné, osobnostné, morálne) a spôsobom svojho života zaručuje, že bude pestúnsku starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa. V jej doterajšej starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky a tiež kolízny opatrovník doporučil zveriť maloleté dieťa do jej starostlivosti. S poukazom na relevantnú právnu úpravu, teda prvostupňový súd zveril maloletú do pestúnskej starostlivosti R.. R. E.. Rodičom zároveň uložil s poukazom na ust. § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5 Zákona o rodine povinnosť plniť vyživovaciu povinnosť k maloletej, a to v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa. Prvostupňový súd poukázal na skutočnosť, že ako matka, tak aj otec maloletej boli v čase rozhodovania súdu v ústave pre výkon trestu odňatia slobody. Matka súhlasila so zverením maloletej do pestúnskej starostlivosti, má ešte X maloletých detí a všetky sú umiestnené v ústavnej starostlivosti, má k nim vyživovaciu povinnosť. Je pracovne zaradená, ale výšku príjmu uviesť nevie.

Otec maloletej uviedol, že nie je otcom maloletej, ale otcom je D. P., preto sa k veci nevyjadroval. Nie je pracovne zaradený a nemá žiaden zdroj príjmu.

3. Proti výroku súdu prvej inštancie v časti určenia vyživovacej povinnosti podal odvolanie otec maloletej Z. P. v zákonom stanovenej lehote. Uviedol, že maloletá D. nie je jeho dcéra, preto nie je povinný hradiť výživné. Vo výkone trestu je od 23.05.2011 do 23.05.2016. Podáva návrh, a to trestné stíhanie na E. P., ktorá oklamala aj okresný súd a tiež sociálny úrad. Preto sa domnieva, že je nutné, aby okresný súd zväžil tieto skutočnosti. Otec maloletej sa má nachádzať v Q. - L. a ide o D. P.. V doplnenom odvolaní zopakoval, že nie je otcom dieťaťa a nie je povinný plniť vyživovaciu povinnosť. V rozhodnom čase vykonával trest odňatia slobody. Opätovne uviedol, že otec dieťaťa sa volá D. P. a je narodený dňa XX.XX.XXXX, s bydliskom K., X. XXX/XP.. Poukazuje na to, že trestné oznámenie nepodal voči svojej manželke, pretože sa táto nestarala o deti nie z neobstaranosti. Žiada vypočúť sociálnych kurátorov aj detskú lekárku. Navrhuje vykonať testy DNA na náklady manželky.

4. Súdom určený opatrovník - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny K., odbor sociálnych vecí a rodiny v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žiada rozsudok okresného súdu potvrdiť a odvolanie Z. P. zamietnuť.

5. Matka maloletej sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP) preskúmal vec v medziach daných ust. § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario bez nariadenia pojednávania. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací poukazuje na to, že od 01.07.2016 nadobudol právnu účinnosť nový procesný predpis, a to zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok a zákon č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok. Podľa prechodných a záverečných ustanovení Civilného sporového poriadku, ako aj Civilného mimosporového poriadku sa Civilný sporový poriadok, ako aj Civilný mimosporový poriadok použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, ak § 396 CMP neustanovuje inak.

8. Odvolací súd - súd druhej inštancie z obsahu spisu zistil, že predmetom odvolacieho konania je len výrok súdu prvej inštancie, ktorým uložil otcovi maloletej povinnosť plniť vyživovaciu povinnosť v minimálnej zákonnej výške v zmysle ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine. Dôvodom odvolania otca maloletej je ním tvrdená skutočnosť, že nie je otcom maloletej vzhľadom na dátum jej narodenia, nakoľko v rozhodnom čase vykonával trest odňatia slobody. Uviedol, kto podľa jeho vedomostí je skutočným biologickým otcom maloletej.

9. Ako je zrejmé z odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančného súdu, súd pri svojom rozhodnutí túto tvrdenú skutočnosť nebral do úvahy a na plnenie vyživovacej povinnosti zaviazal otca maloletej, ktorý je uvedený v rodnom liste.

10. K tomu odvolací súd dodáva, že vzhľadom na zistenie, že v rodnom liste maloletej je ako otec uvedený Z. P., rod. P., nar. XX.XX.XXXX v K., je potrebné považovať rozhodnutie za vecne správne a zákonné.

11. Podľa Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z., § 84 otcovstvo sa určuje na základe domnienok otcovstva ustanovených v tomto zákone súhlasným vyhlásením rodičov alebo rozhodnutím súdu. Podľa § 85 ods. 1 Zákona o rodine, ak sa narodí dieťa v čase od uzavretia manželstva do uplynutia trojstého dňa po zániku manželstva alebo po jeho vyhlásení za neplatné, považuje sa za otca manžel matky.

12. Podľa § 86 ods. 1 Zákona o rodine, manžel môže do 3 rokov odo dňa, keď sa dozvedel o skutočnostiach dôvodne spochybňujúcich, že je otcom dieťaťa, ktoré sa narodilo jeho manželke, zaprieť na súde, že je jeho otcom.

13. Podľa § 87 ods. 1 Zákona o rodine, ak sa narodí dieťa v čase medzi 180 dňom od uzavretia manželstva a trojstým dňom po tom, čo manželstvo zaniklo alebo bolo vyhlásené za neplatné, možno otcovstvo zaprieť len vtedy, ak je vylúčené, že by manžel matky mohol byť otcom dieťaťa.

14. Vychádzajúc z rodného listu č. XXXX/XXXX maloletej D. P., v danom prípade boli rodičia maloletej manželia, preto sa v zmysle § 85 ods. 1 Zákona o rodine považuje za otca manžel matky.

15. Ako je zrejmé z obsahu spisu, otec maloletej síce tvrdí, že nie je biologickým otcom maloletej, táto skutočnosť je však nepreukázaná, naopak doposiaľ je z právneho hľadiska otcom maloletej on. Otec sa síce bráni tým, že nie je otcom (vzhľadom na dátum narodenia maloletej a trvanie jeho trestu odňatia slobody), avšak žiadnym spôsobom nepreukázal, že by podal návrh na zapretie otcovstva k maloletemu dieťaťu tak, ako mu to umožňuje ust. § 86 ods. 1 Zákona o rodine. Preto jeho odvolacia námietka, týkajúca sa spochybňovania jeho otcovstva, musela byť hodnotená ako právne bezvýznamná. Návrhy otca maloletej na to, aby súd, resp. sociálny opatrovník maloletej vykonal testy DNA za účelom zistenia otcovstva, sú pre toto konanie bezvýznamné. Pokiaľ mieni menovaný zaprieť otcovstvo, musí tak urobiť v súlade s citovanou zákonnou úpravou. Doposiaľ mu však svedčí otcovstvo v zmysle prvej zákonnej domnienky ako manželovi matky dieťaťa.

16. Vzhľadom na uvedené rozhodol prvostupňový súd správne, keď ako matke, tak aj otcovi maloleteho dieťaťa uložil plnenie vyživovacej povinnosti, ktorá im vyplýva z ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine, a to vzhľadom na ich momentálnu situáciu vo výške minimálneho zákonného výživného v zmysle ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine.

17. Odvolací súd z uvedených dôvodov považuje rozsudok súdu prvej inštancie o určenie vyživovacej povinnosti otca maloletej za vecne správny a zákonný, a preto ho s poukazom na ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

18. S poukazom na ust. § 57 CMP odvolací súd o trovách konania nerozhodoval (o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd len na návrh, pričom návrh nebol podaný).

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).